

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12804/2024
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 804/2024 од 14.02.2024. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Нишу Гж 804/2024 од 14.02.2024. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2727/17 од 11.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор туженог о стварној ненадлежности суда за поступање у ово правној ствари. Ставом другим изреке, утврђено је да је апсолутно ништав Споразум о накнади број 465-1338/2011-07 од 28.02.20212. године, закључен код Секретаријата за урбанизам и имовинско – правне послове града Врања којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште јер је супротан принудним прописима и јавном поретку. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи са сувласнички удео од 5/40 исплати на име разлике од исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско – грађевинско земљиште за кат.парцелу број .. , укупне површине 4703м2 и кат.парцелу број .., укупне површине 126м2, обе уписане у Лист непокретности број .. КО Врање 2, укупан износ од 691.845,00 динара са законском затезном каматом од 11.12.2023. године до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу већем од досуђеног износа до траженог износа од 692.845,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати 401.708,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 804/2024 од 14.02.2024. године, одбачена је жалба туженог изјављена против пресуде Основног суда у Врању П 2727/17 од 11.12.2023. године, као непотпуна.

Против решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. ставови 3. и 6. Закона о парничном поступку поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 - други закон) и нашао да је ревизија туженог основана.

Према разлозима другостепеног решења, жалба туженог је непотпуна јер није потписана од стране туженог, због чега је иста одбачена применом члана 371. у вези 101. став 5. и члана 389. став 1. ЗПП.

Врховни суд налази да се основано ревизијом указује да је побијана одлука којом је жалба одбачена као непотпуна донета уз погрешну примену одредби Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 370. став 1. тачка 4. ЗПП је прописано да жалба мора да садржи потпис подносиоца жалбе.

Одредбом члана 98. став 2 ЗПП прописано је да писану форму испуњавају и поднесци упућени суду телеграмом и електронском поштом, у складу са посебним законом.

Према одредби члана 157а Судског пословника, електронска писмена у облику оригиналног електронског документа снабдевена одговарајућим електронским потписом и интегрисана временским жигом могу се у суду примити помоћу програма за пријем електронског документа, у складу са посебним прописима, након што се одговарајућим техничким средствима изврши провера електронског потписа и временског жига (став 1.), електронска писмена достављају се суду путем електронске поште на адресу електронске поште која је од суда одређена за пријем електронских поднесака или другим електронским путем, у складу са законом (став 2.) и ако је законом прописано да акт треба да буде потписан од стране одређеног лица, сматра се да је тај услов испуњен за акт у облику електронског документа ако је на крају електронског документа наведено име и презиме одговарајућег лица и електронски документ потписан квалификованим електронским потписом тог лица (став 3.) Чланом 157б став 2. Судског пословника прописано је да ако електронски документ који је предат суду не може бити прочитан или не испуњава техничке услове из члана 157а, суд о томе без одлагања обавештава подносиоца, позива га да поднесак уреди у остављеном року и указује му на последице таквог пропуштања.

Према стању у списима, туженог је у поступку заступао Предраг Дојчиновић, дипломирани правник запослен код туженог по пуномоћју издатом од стране туженог и који је дана 11.01.2024. године у име и за рачун туженог електронским путем изјавио жалбу против одлуке првостепеног суда, што је констатовано на пријемном печату првостепеног суда али без констатације да ли је документ потписан квалификованим електронским потписом. Другостепени суд је одбацио жалбу туженог као непотпуну јер није потписана од стране туженог.

Међутим, имајући у виду изложено стање списка, овакав закључак другостепеног суда се за сада не може прихватити. Наиме, жалба туженог је изјављена електронским путем па у таквој ситуацији другостепени суд је био у обавези да претходно испита да

ли жалба испуњава услове електронског документа у смислу наведених одредаба Судског пословника, те у зависности од резултата наведеног одлучи о потпуности изјављене жалбе.

У поновном поступку другостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења, након чега ће у зависности од поступања подносиоца жалбе, донети правилну и на закону засновану одлуку.

Како у конкретном случају нису испуњени услови за одбачај жалбе као непотпуног поднеска, Врховни суд је применом члана 416. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**